

toldmæssige handelsskranker, og det må antages, at der er skabt et bedre grundlag end hidtil for opnåelse af resultater under eventuelle kommende forhandlinger i GATT vedrørende disse problemer.

Antidumpingkoden.

I en særlig gruppe om antidumpingpolitik førtes forhandlinger om udarbejdelse af en international kode vedrørende procedure og praksis ved pålægelse af antidumpingtold. Forhandlingerne resulterede i, at der mellem hoveddeltagerne opnåedes enighed om den oven for nævnte Overenskomst om anvendelsen af art. VI. i GATT-overenskomsten.

Værdien af antidumpingkoden set fra et dansk synspunkt ligger i dens betydning for eksport-erhvervene derved, at koden vil fremme ensartede bestemmelser i de forskellige lande, forøge retssikkerheden ved at sikre rimelige og åbne procedurer ved myndighedernes behandling af antidumping-sager og modvirke, at antidumpingforanstaltninger lægger urimelige hindringer i vejen for international handel. F. eks. følger det af koden, at begæring om iværksættelse af antidumpingforanstaltninger skal være underbygget af dokumentation for både dumping og en deraf følgende væsentlig skade for den pågældende indenlandske produktionsgren, og at bevislighederne vedrørende begge forhold skal tages i betragtning ved afgørelsen af, om antidumpingundersøgelse skal påbegyndes. Koden begrænser anvendelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger til en så kort periode som muligt, nærmere bestemt normalt ikke over 3 måneder. Disse og andre bestemmelser vil medføre ændringer i visse landes, f. eks. USAs og Canadas, antidumpingpraksis.

Koden omfatter kun bestemmelser vedrørende antidumpingforanstaltninger, medens udlignings-told til modvirkning af subsidieordninger, som også omhandles i GATTs art. VI., ikke omfattes af koden. Man søgte fra dansk side med støtte fra de andre nordiske lande at få koden udvidet med et afsnit om udligningstold, men det ansås med den til rådighed stående tid ikke for muligt at gennemarbejde problemet, der i stedet henvistes til De Kontraherende Parter med henblik på senere komitébehandling.

Antidumpingkoden træder i kraft den 1. juli 1968 for de lande, som har tiltrådt koden inden denne dato. For lande, der tiltræder koden efter denne dato, træder den i kraft ved tiltrædelsen. De tiltrædende lande skal tage alle nødvendige skridt for at sikre, at deres lovgivning, bestemmelser og administrative procedurer senest ved aftalens ikraft-

træden er i overensstemmelse med bestemmelserne i antidumpingkoden.

Antidumpingkoden holder sig inden for rammerne af GATTs artikel VI., som de danske antidumpingbestemmelser (toldlovens § 3) er i overensstemmelse med. Dansk tiltrædelse af koden medfører ikke ændringer i den danske lovgivning, og den her i landet fulgte administrative procedure er i det store og hele i overensstemmelse med koden.

VIII. Gennemførelse af Kennedy-rundens toldnedsættelser.

Kennedy-rundens toldnedsættelser skal ifølge Genève-Protokollen være fuldt gennemført senest den 1. januar 1972. Inden for perioden den 1. januar 1968-1. januar 1972 vil deltagerlandene kunne vælge mellem enten at lade $\frac{1}{5}$ af den totale toldnedsættelse træde i kraft den 1. januar 1968 og de resterende $\frac{4}{5}$ i 4 lige store rater den 1. januar 1969, 1970, 1971 og 1972, eller først at påbegynde toldnedsættelserne den 1. juli 1968 eller på et tidspunkt mellem den 1. januar og den 1. juli 1968, i hvilket tilfælde man på denne senere valgte dato skal lade $\frac{2}{5}$ af den totale toldnedsættelse træde i kraft og $\frac{3}{5}$ i 3 lige store rater den 1. januar 1970, 1971 og 1972. Ethvert deltagerland er dog naturligvis berettiget til helt eller delvis at gennemføre sine toldnedsættelser hurtigere end ved nævnte fremgangsmåder.

EEC vil først påbegynde sin toldaftrapning 1. juli 1968, idet den sidste tilnærmelse til fællestariffen finder sted på denne dato. USA formodes derimod at ville gennemføre sine toldreduktioner med $\frac{1}{5}$ hver den 1. januar 1968-1972. Regeringen vil stille forslag om, at Danmark på linie med det standpunkt, de fleste EFTA-lande forventes at ville tage, følger den af EEC valgte fremgangsmåde, og således den 1. juli 1968 gennemfører $\frac{2}{5}$ af den totale toldnedsættelse.

IX. Kennedy-rundens resultater for Danmark.

1. De af Danmark opnåede indrømmelser.

A. Industrivarer.

Af den totale danske industrivareeksport, der i 1966 androg ca. 9 milliarder kr., er det især eksporten til fællesmarkedslandene, USA og Japan, som bliver berørt af de trufne toldaftaler. Som følge af afskaffelsen af tolden på industrivarer inden for EFTA vil Kennedy-rundens toldnedsættelser ikke direkte berøre industrieksporten til disse lande, men nedsættelsen af EFTA-landenes told over for andre lande vil kunne få indirekte virkninger for eksporten til EFTA-lande ved, at EFTA-toldpræferencen over for udenforstående lande bliver reduceret.